

İÇ DENETİM BİRİMLERİNİN KURUMSAL YAPISI VE İÇ DENETİM BİRİM BAŞKANLARININ HARCAMA YETKİSİ

Tahir TEKİN
İçişleri Bakanlığı
İç Denetim Birimi Başkanı

İç denetim birimlerinin idare teşkilatı içindeki yeri ve kurumsal yapısı

Kaynağını 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanundan alan iç denetim, aynı Kanunun 63'üncü maddesinde tanımlanmış; aynı maddenin devamında da, "İç denetim, iç denetçiler tarafından yapılır. Kamu idarelerinin yapısı ve personel sayısı dikkate alınmak suretiyle, İç Denetim Koordinasyon Kurulunun uygun görüşü üzerine, doğrudan üst yöneticiye bağlı iç denetim birimi başkanlıkları kurulabilir" hükmüne yer verilmiştir. Bu hüküm iç denetim birim başkanlıklarının temel dayanağını oluşturmuştur.

İç Denetim Birimi kurulabilmesi için başlangıçta en az 5 olan iç denetçi sayısı, 19.04.2013/28623 sayılı Resmî Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Kamu İç Denetim Genel Tebliğinin 8'inci maddesinin 1'inci fıkrası ile en az 3 olarak belirlenmiş ve birim kurulması İç Denetim Koordinasyon Kurulunun uygun görüşüne bağlanmıştır. Yine aynı fıkra hükmü ile de Kurul tarafından genel uygun görüş verilmiştir. Bu düzenlemenin ilk bakışta amacının, iç denetim birimlerinin kurulmasını teşvik olduğu söylenebilir. Diğer taraftan konu ile ilgili olarak Tebliğin 8'inci maddesinin 2'inci fıkrasında, iç denetim birimlerinin kurulmasının, Kamu İç Denetim Standartlarının yeterli ve etkin bir şekilde hayata geçirilmesi açısından önemli olduğu vurgulanmıştır.

İç Denetim Birimleri doğrudan üst yöneticiye bağlıdır.

İstisnaları da olmakla birlikte (Milli Savunma Bakanlığı gibi) iç denetim birimlerinin fonksiyonel bağımsızlıklarının temini açısından, bağlı olunacak merci/makam önem arz etmektedir. Mevzuatımızda iç denetim birimlerinin bağlılıkları doğrudan üst yönetici ile ilişkilendirilmiştir. Üst yöneticinin yardımcıları veya daha alt kademedeki yönetim kademeleri ile bağlılık ilişkileri kurulması mümkün değildir. Nitekim bu du-

rum, Kanunun (5018) “doğrudan üst yöneticiye bağlı” ibaresi ve Genel Tebliğin 8’inci maddesinin 4’üncü fıkrasının “İç denetim birimleri, üst yönetici dışında başka birim veya yöneticilerle ilişkilendirilemez ve üst yöneticiler, iç denetim faaliyetlerine ilişkin rol ve sorumluluklarını astlarına devredemezler” hükmü ile de pekiştirilmiştir. Bu yerinde bir düzenlemedir. Zira iç denetçilerin denetim plan ve programları üst yönetici tarafından onaylanır; iç denetçiler raporlarını (birim başkanları aracılığıyla) üst yöneticiye sunarlar. Dolayısıyla üst yönetici yardımcıları veya daha alt kademe yöneticileri ile bağlılık ilişkileri kurulması, iç denetim faaliyetinin verimliliğini ve fonksiyonel bağımsızlığını olumsuz etkileyecektir.

Üst yönetici kavramından, bakanlıklarda “müsteşar” (Milli Savunma Bakanlığında Bakan), belediyelerde “belediye başkanı”, il özel idarelerinde “vali”, genel müdürlüklerde “genel müdür”, üniversitelerde “rektor” ve diğer idarelerde kurumun en üst amirinin anlaşılması gerekecektir.

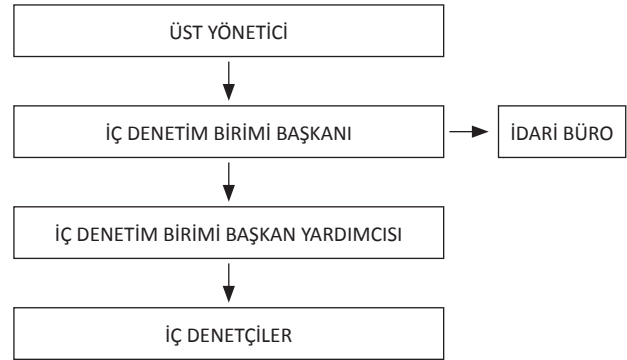
İç denetim birimlerinin bakanlıklarda siyasi otorite (bakan) yerine bürokrasinin en üst amirine bağlanmasının esprisinin ne olduğu yönünde akla sorular gelmektedir. Temelde bu tasarruf yasa koyucunun inisiyatifidir, böyle kabul edilmelidir. Ama sebebine gelince, bu konuda birçok yorum yapılması mümkündür. Örneğin, iç denetçiler vesayet denetimi icra etmezler, soruşturma yapmazlar; aynı zamanda iç denetim, yönetimin yanında bir fonksiyon olarak tasarlanmış olup, Kanundaki tanımından da anlaşılacağı üzere, yönetime danışmanlık ve rehberlik şeklinde bir temel fonksiyon kendisine yüklenilmiştir. Dolayısıyla, temelde iç denetim yönetimin yanında ve yönetimle birlikte tasarlandığı için, bağlılık yönünden siyasi otorite yerine bürokrasinin üst kademesiyle ilişkilendirilmiştir denilebilir.

İç denetim birimleri idarelerin teşkilat şemalarında yer almalıdır.

İç denetim birimlerinin doğrudan üst yöneticiye bağlı olarak kurgulandığını yukarıda belirtmiştik. Bu paralelde, Kamu İç Denetim Genel Tebliğinin 8’inci maddesinin 7’inci fıkrasında, “İç denetim birimlerine idarelerin teşkilat şemalarında yer verilir” hükmü yer almıştır. Aynı Tebliğin 6’ıncı maddesinde de, “İç de-

netim birimlerinde büro hizmetlerini yürütmek üzere yeterli sayıda personel görevlendirilir” hükmü bulunmaktadır.

Buraya kadar verilen mevzuat hükümleri ve yapılan açıklamalar doğrultusunda, iç denetim birimlerinin idare teşkilatındaki yeri ve kendi teşkilat şeması aşağıdaki gibi olmalıdır. İç denetim biriminin idare teşkilat şemasındaki yeri (bağlılık yönüyle) belirlenirken, doğrudan üst yönetici ile ilişkilendirilmeli, üst yönetici yardımcısı veya diğer ara kademe yöneticileri ile ilişkilendirilmemelidir.

İç denetim biriminin ihtiyacı, faaliyetlerinin yoğunluğu gibi hususlar dikkate alınarak, üst yönetici onayı ile iç denetim birim başkanı yardımcısı görevlendirilmesi, birim teşkilat şemasında ve birim yönergesinde yer verilmesi uygun olacaktır. Bu inisiyatif iç denetim birim başkanlarında olmalıdır.

İç denetim birimlerinin kuruluşu ile ilgili bir ayrıntıya değinmek yerinde olacaktır. İdarelerimizde iç denetim birimleri “İç Denetim Birimi Başkanlığı” şeklinde kurulmaktadır. İdarelerimizdeki tüm birimler (kuruluşları mevzuattan kaynaklanan) birim oldukları halde, iç denetim birimleri dışında hiç birinin adında “birim” ibaresine yer verilmemiştir. Örnek: Mali Hizmetler Müdürlüğü, İnsan Kaynakları ve Eğitim Dairesi Başkanlığı, İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı, Zabıta Müdürlüğü vb. Dolayısıyla, bir birimin birim olması için adında “birim” kelimesinin geçmesi gerekmektedir. 5018 sayılı Kanunun 63’üncü maddesinde “İç Denetim Birim Başkanlıkları kurulabilir” ibaresinin yer alması, bu uygulamaya dayanak olacak şekilde yorumlanmamalıdır. Burada iç denetim birimleri için doğru adlandırmanın “İç Denetim Başkanlığı” şeklinde olması gerektiğini belirtmek gerekir.

Mali yapı içerisinde iç denetim birimlerinin yeri ve harcama yetkileri

İç denetim birimlerinin idare teşkilatı içindeki yerinden bahsettikten sonra, mali yapı içerisindeki yerinden de bahsetmek uygun olacaktır. İdarelerin mali yapıları, üst yönetimi de içine alan, harcamacı birimler ve strateji geliştirme (mali hizmetler) birimlerinin oluşturduğu, bütçe ekseninde oluşan döngüdür, denilebilir. Nitekim 5018 sayılı Kanunun 57'inci maddesinde, “*Kamu idarelerinin malî yönetim ve kontrol sistemleri; harcama birimleri, muhasebe ve malî hizmetler ile ön malî kontrol ve iç denetimden oluşur*” denilmektedir.

Yine 5018 sayılı Kanunun 11'inci maddesinde, “*Üst yöneticiler, idarelerinin stratejik planlarının ve bütçelerinin kalkınma planına, yıllık programlara, kurumun stratejik plan ve performans hedefleri ile hizmet gereklerine uygun olarak hazırlanması ve uygulanmasından, sorumlulukları altındaki kaynakların etkili, ekonomik ve verimli şekilde elde edilmesi ve kullanımını sağlamaktan, kayıp ve kötüye kullanımının önlenmesinden, malî yönetim ve kontrol sisteminin işleyişinin gözetilmesi, izlenmesi ve bu Kanunda belirtilen görev ve sorumlulukların yerine getirilmesinden Bakana; mahallî idarelerde ise meclislerine karşı sorumludurlar. Üst yöneticiler, bu sorumluluğun gereklerini harcama yetkilileri, malî hizmetler birimi ve iç denetçiler aracılığıyla yerine getirirler*” hükmüne yer verilmiştir.

Aynı Kanunun 31'inci maddesinde de “*bütçeyle ödenek tahsis edilen birimlerin en üst amirlerinin harcama yetkilisi olduğu*” hükme bağlanmıştır. İşte üst yönetici kurumun temel politika ve önceliklerini stratejik plan ve performans programıyla belirledikten sonra, bunların uygulamasını harcama birimleri ve mali hizmetler birimi aracılığıyla yerine getirecektir. Bu süreçte mali hizmetler birimleri kilit bir görev üstlenmektedirler. Mali hizmetler birimlerinin görev ve sorumlulukları 5018 sayılı Kanunun 60 ve 61'inci maddelerinde sayılmıştır. Buna göre mali hizmetler birimleri plan ve programların hazırlanmasında, iç kontrol sisteminin kurulması ve işleyişinin takibinde, ön mali kontrol sürecinde özel görevler üstlenmekle birlikte, atölye görevi de üstlenmiş olmaktadır. Ayrıca üst yönetime ve birimlere danışmanlık görevi de söz konusudur.

İç denetim birimleri ise, gerek iç kontrol sisteminin kurgulanmasında ve işleyişinin değerlendirilmesinde, gerek plan ve programların uygulanmasında, bütçe kullanımı ve diğer mali süreçlerin işleyişlerinde, uygulamaya müdahale etmemekle birlikte, birimlere danışmanlık ve rehberlik hizmeti yanında, kendi mevzuatında sayılan denetim yollarıyla tüm faaliyetlere ilişkin uygulamaları, mevzuata, kurumun plan ve politikalarına uygunlukları yönlerinden iç denetime tabi tutacaklardır. İç denetçiler bu faaliyetleri üst yönetici adına yapmaktadırlar.

Özetlemeye çalıştığımız bu mali yapı ve kontrol sistemi içerisinde iç denetim birimlerinin çok önemli bir yeri olmakla birlikte, bütçeleme ve bütçe kullanımına ilişkin olarak idari yapı içerisinde kurumsal kodlama yapılırken iç denetim birimlerine kurumsal kod verilmediğini görüyoruz. Maliye Bakanlığınca her yıl yayınlanan bütçe hazırlama rehberi ekinde yer alan kurumsal kodlama cetvelinde bu durum açıkça görülmektedir. 2014 Yılı kurumsal kodları şu şekilde verilmiştir.

İDARİ YAPI VE HİYERARŞİK KADEME		
MERKEZ A=01-60		
a. Müsteşar	a=01	
b. Yardımcı birimler	b=02-19	
Özel Kalem		02
-İ.M.İ.D.		04
-Personel Gn. Md./Dai./İnsan Kaynakları Dai.		05
-Eğitim Dairesi		06
-Yayın		07
-Arşiv		08
-Sağlık		09
-Bilgi İşlem Dairesi/Muh. ve Elekt. Dai.		10
-Makina İkmal Dairesi/ Yapı İşl. - İnş. Bakım		11
-AB İlişkiler/Dış İlişkiler Dairesi		12
-		
c. Danışma ve Denetim	c=20-29	
-Denetim Birimleri	20-22	
-Mali Hizmetler Birimleri		23
-Hukuk Müşavirliği		24
-Basın ve Halkla İliş. Müş.		25
-Diğer Müşavirlikler		26
-		
d. Ana Hizmet Birimleri	d=30-60	
-		

Kamu idarelerinin bütçelerini yaparken kullanacakları kurumsal kodlar (harcama birimleri itibarıyla), bütçe hazırlama rehberleri ekinde her yıl yeniden yayınlanan yukarıdaki tabloda belirtilmiştir. Görüleceği üzere bu tabloda yer alan kurumsal kodlar arasında “iç denetim birimleri” ne yer verilmemiştir. 2014 – 2016 Dönemi Bütçe Hazırlama Rehberinin “Açıklamalar” bölümünün Kurumsal Sınıflandırmaya ilişkin bölümünde aşağıdaki hükümlere yer verilmiştir:

“Kurumsal sınıflandırmada teşkilat kanunları esas alınacaktır. Zorunlu haller dışında, teşkilat kanunlarında bulunmayan birimlere kodlamada yer verilmeyecektir.

“Özel Kalem”, üst yönetimi kapsayacak şekilde bütçelenecektir.

5018 sayılı Kanuna göre atanan ve doğrudan üst yöneticiye bağlı olarak denetim faaliyetlerinde bulunan iç denetçilerin her türlü giderlerinin karşılanmasına ilişkin ödenek tekliflerinin “Özel Kalem” altında ve ilgili fonksiyonundan yapılması gerekmektedir.”

Bu hükümlerden anlaşılacağı üzere, iç denetim birimlerinin her türlü giderleri için bütçeye konulacak ödeneklere “Özel Kalem” altında ilgili fonksiyonda (02.01.3.9.08- İç Denetim Hizmetleri) yer verilmesi gerekecektir. Aynı hükmün başında yer alan “kurumsal sınıflandırmada teşkilat kanunları esas alınacaktır” hükmü ise bir bakıma iç denetim birimleri açısından havada kalmaktadır. Zira, yukarıda belirttiğimiz üzere iç denetimin kendi mevzuatında, idarelerin teşkilat şemalarında yer almaları gerektiği hükmü bulunmaktadır; ancak, iç denetim birimlerine idarelerin teşkilat kanunlarında yer verilmemiştir.

Diğer taraftan, her ne kadar da iç denetim birimlerinin ödeneklerine idarelerin bütçelerinde “özel kalem” altında yer verilse de, bu onların idari yönden özel kalem müdürlüklerine bağlı olduğunu göstermez. İç denetim birimleri kendi mevzuatında net hükümlerle düzenlendiği üzere, doğrudan üst yöneticiye bağlıdır.

İç denetim birimlerinin giderleri için bütçelere konulan ödenekler özel kalem müdürlükleri altında yer aldığından, doğal olarak bu ödeneklerin harcama

yetkisi de özel kalem müdürlükleri tarafından kullanılmakta idi. İç denetim birimi başkanlarının bu ödeneklerin harcanması yönünde, doğrudan harcama yetkilisi olarak bir tasarrufta bulunmaları söz konusu olmamakta idi. Hatta bazen, iç denetim birimlerinin ihtiyaçları göz önüne alınmadan, iç denetim ödenekleri bu birimlerin (özel kalem) diğer giderleri için aktarma konusu yapılabilmekte idi. Bu mevcut durum, 2014 yılında bütçe Kanunu eki “E Cetveli” nin 46’ncı maddesine konulan bir hükümlerle, kısmen iç denetim birimlerinin lehine düzeltilmeye çalışılmıştır. E Cetvelinin 46’ncı maddesi, “İdare bütçelerinde iç denetim hizmetleri için tefrik edilen ödeneklerin harcama yetkisi, İç Denetim Birimi Başkanlığı kurulan idarelerde iç denetim birimi başkanı tarafından kullanılır” şeklindedir. Bu hükümlerle, bütçelerde özel kalem müdürlükleri altında yer alsalar da iç denetim birimlerinin giderleri için konulan ödeneklerin harcama yetkisi iç denetim birim başkanları tarafından kullanılacaktır. İç Denetim Birim Başkanlıkları kurulmamış olan idarelerde ise, bu ödeneklerin harcama yetkisi özel kalem müdürlüklerince kullanılacaktır.

İç denetim birimlerine bu şekilde, bütçe ödenekleri üzerinde harcama yetkisi verilmesi, bir ölçüde ihtiyaçlarının karşılanmasında serbestlik getirmiş olabilir, ancak bütçede müstakilen kurumsal kod almak suretiyle harcama yetkisi kullanımı söz konusu olmadığından, sonuçta birim başkanlıklarına ilave mali sorumluluk üstlenmekten ve özel kalem müdürlüklerinin mali sorumluluklarını paylaşmaktan öte bir katkı sağlamayacaktır.

Harcama birimlerine kod verilmesine ilişkin Kurumsal Kodlama Anahtarı tablosunda “c. Danışma ve Denetim” başlığı altında, kurumsal kod alacak birimler ve kodları belirtilmiştir. Buna göre, denetim birimlerine 20 – 22 arasında IV. düzey kurumsal kod verilecek; Mali Hizmetler Birimleri 23, Hukuk Müşavirliği 24, Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği 25 ve Diğer Müşavirlikler 26 kurumsal kodlarını kullanacaklardır. İç denetim birimlerinin bütçede Özel Kalem Müdürlükleri altında yer alması öngörüldüğünden, bu bölümde iç denetim birimlerine kurumsal kod öngörülmemiştir. Ancak, “c. Danışma ve Denetim” birimleri başlığı altında iç denetim birimlerine (20 - 22) aralığında bir kurumsal kod verilmesi ve bu şekilde harcama yetkisi kullanılabilmesi, iç denetim birimlerinin kurumsallaş-

ması açısından daha doğru bir uygulama olacaktır. Bunun için öncelikle, iç denetim birimleri kurmuş olan idarelerde, teşkilat kanunlarında iç denetim birimlerine yer verilmesi gerekecektir.

Diğer taraftan, idarelerin kuruluş ve teşkilat kanunlarında yer verilmeyen, bütçelerde kurumsal kod verilmeyen iç denetim birim başkanlıklarına, Bütçe Kanunu eki “E Cetveli” ne hüküm konulması suretiyle harcama yetkisi verilmesi, 5018 sayılı Kanunun harcama yetkililerini belirleyen hükümlerine de aykırılık teşkil edecektir. Şöyle ki, 5018 sayılı Kanunun 31’inci maddesinde, “*Bütçeyle ödenek tahsis edilen her bir harcama biriminin en üst yöneticisi harcama yetkilisidir*” hükmüne yer verilmiştir. Yine bu paralelde bir hüküm, 2014-2016 dönemi Bütçe Hazırlama Rehberinin ‘Açıklamalar’ bölümünde yer almıştır; buna göre, “*Kurumsal sınıflandırmada teşkilat kanunları esas alınacaktır*”. Dolayısıyla iç denetim birimi başkanlıklarına harcama yetkisi verilmesi konusu, öncelikle bu birimlere idarelerin kuruluş ve teşkilat kanunlarında yer verildikten ve bütçelerde kurumsal kod verilmek suretiyle tanımlandıktan sonra değerlendirmeye alınmalıdır.

Diğer taraftan, AB nin 2013 Yılı Türkiye İlerleme Raporunun “Mali Kontrol” başlıklı 32 inci faslında, “*KİMK ve mali teftiş arasındaki uyuma ilişkin bir politika belirlenmesi gerekmektedir. İç denetim fonksiyonu kamu kurumlarının kuruluş mevzuatında henüz açıkça tanımlanmamıştır. İç denetim, kamu idarelerinde henüz tam olarak uygulanmaya başlamamış olup, merkezi ve yerel yönetim düzeyinde hala daha fazla iç denetçi ataması yapılması gerekmektedir. İç denetçi sayısı fiilen azalmıştır*” ibarelerine yer verilmiştir. İlerleme raporunun bu bölümünde, bizim de yukarıda vurguladığımız gibi, iç denetim fonksiyonunun kamu kurumlarının kuruluş mevzuatında henüz açıkça tanımlanmadığı belirtilmiştir. Bir bakıma idarelerin teşkilat ve kuruluş kanunlarında iç denetim birimlerine yer verilmesi gereğine işaret edilmiştir.

Harcama yetkisi kullanırken iç denetim birimlerinin dikkat etmeleri gereken hususlar

5018 sayılı Kanunun 31 ve 32’inci maddeleri hükümleri gereğince; bütçelerinde kendi birimleri için öngörülen (yetkili makamlarca ödenek serbest bırakma li-

mitlerine uyarak) ödenekler kadar harcama yapabilecekler; bütçede iç denetim fonksiyonu için öngörülen ödeneklerin diğer birimler ve özel kalem müdürlüğünün giderleri için kullanılmayacağını takip edecekler; harcama talimatlarında hizmet gerekçesi, yapılacak işin konusu ve tutarı, süresi, kullanılabilir ödeneği, gerçekleştirme usulü ile gerçekleştirmeyle görevli olanlara ilişkin bilgilerin yer almasına özen göstereceklerdir. Aynı şekilde, Harcama yetkilileri, harcama talimatlarının bütçe ilke ve esaslarına, kanun, tüzük ve yönetmelikler ile diğer mevzuata uygun olmasından, ödeneklerin etkili, ekonomik ve verimli kullanılmasından ve bu Kanun çerçevesinde yapmaları gereken diğer işlemlerden sorumlu olacaklardır.

Yine 5018 sayılı Kanunun 8’inci maddesinde düzenlenen “Hesap verme sorumluluğu” kapsamında, “*Her türlü kamu kaynağının elde edilmesi ve kullanılmasında görevli ve yetkili olanlar, kaynakların etkili, ekonomik, verimli ve hukuka uygun olarak elde edilmesinden, kullanılmasından, muhasebeleştirilmesinden, raporlanmasından ve kötüye kullanılmaması için gerekli önlemlerin alınmasından sorumludur ve yetkili kılınmış mercilere hesap vermek zorundadır*” lar.

Harcama sürecine dair bir sorun da gerçekleştirme işlerine ilişkin olarak karşımıza çıkmaktadır. Zira, iç denetim birimleri yoğun harcama yapacak birimler olmadıkları için, bu sürece ilişkin olarak yeterli gerçekleştirme görevlileri ve diğer büro personeline sahip değildiler. Harcama sürecinde, harcama talimatının hazırlanması, gerçekleştirmeye ilişkin işlerin yürütülmesi, belgelendirmeye ve ödeme emri belgesinin hazırlanmasına ilişkin işlerin (bu arada ödeme emri belgesi üzerinde yapılması gereken ön mali kontrolün) yapılması iş ve işlemleri, belli bir mali bilgiye sahip ve yeterli sayıda personel kapasitesi gerektirecektir. Bu nedenlerden dolayı, bu işleri zaten yürütmekte olan özel kalem müdürlüğü personelinin belgelerin hazırlanması ve diğer gerçekleştirmeye ilişkin iş ve işlemleri aynı şekilde yürütmeye devam etmesi gerekecektir. Ayrıca iç denetim birimleri bütçelerde müstakilen kurumsal kod almadıkları için, bu işleri kendi birimlerinde ve birimleri adına yapmaları mümkün olmayacaktır.

Sonuç olarak;

İç denetim birimlerinin kurumsallaşması ve kendinden beklenen fonksiyonlarını bihakkın icra edebilmesi için, öncelikle idarelerin ihtiyaçları kadar iç denetçi atamaları; iç denetçi sayısı 3'ün üzerinde olan idarelerde "İç Denetim Birimi Başkanlıkları/İç Denetim Başkanlıkları" kurulması; iç denetim birimlerine idarelerin teşkilat ve kuruluş kanunlarında yer verilmesi; teşkilat şemalarında doğrudan üst yöneticiye bağlı olacak şekilde gösterilmesi; idari bağlılık yönünden üst yönetici dışında başka bir yönetici ile ilişkilendirilmemesi; bütçelerde kurumsal kod verilmek suretiyle harcama yetkisi kullandırılması; iç denetim birimi başkanlığının kadroya bağlanarak ilave özlük haklarının (ek gösterge) diğer denetim/teftiş birimi başkanlıkları düzeyine çıkarılması; iç denetçilere ve iç denetim birimlerine, iç denetim mevzuatının gerektirdiği görevler dışında görevler verilmemesi; iç denetimin danışma-rehberlik fonksiyonu ön planda olacak şekilde etkin kullanımının sağlanması; özellikle birim kurulan idarelerde, iç denetim için gerekli büro hizmetleri için yeterli personel ve mekânın sağlanması; AB 2013 İlerleme Raporunda da belirtildiği üzere, iç denetçi sayısının fiilen azaldığı da dikkate alınarak, iç denetim mesleğinin cazip hale getirilmesi, mesleki gelişime katkı ve motivasyon açısından, sertifika düzeylerine paralel olarak ilave ek ödeme imkanları (İç Denetçilerin Çalışma Usul ve Esasları Hakkında Yönetmeliğin 22/2' inci maddesi de bu yönde hüküm içermektedir.) sağlanması hususları, yapılması gerekli düzenlemeler/çalışmalar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kaynaklar:

5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu
İç Denetim Mevzuatı
2013 AB İlerleme Raporu
Bütçe Kanunları
2014-2016 Bütçe Hazırlama Rehberi